

поучаваше въ синагогата, приспособи на себе си реченото отъ Исаія, което са говори за Мессія, и рече, че той е онзи когото е проповѣдалъ пророкътъ. А Назорянитѣ ако и да са чудѣхъ за ученіето му, но са съблазнявахъ за долнійтъ му родъ, и за туй той не направи никакво чудо, но ги укори за невѣрството имъ, и каза, че „никой пророкъ не са почита въ отечеството си.“ Туй ги повдигна въ таквози негодование, щото го възведохъ на връхъ една гора върху която градътъ имъ бѣше съграденъ, за да го низригнѣтъ; но Исусъ прѣминѣ изъ помежду имъ безприпятственно; и като дойде въ Капернаумъ, засели са тамъ, ако и да останѣ малко време тамъ до смъртта си; защото непрѣстанно прѣминуваше отъ едно мѣсто на друго, като проповѣдаше, учѣше и цѣрѣше болнитѣ, които му принасѣхъ отъ сѣвѣдѣ. (Мт. 23. 15—32.).

§. 16. *Исусъ исцѣрѣва сынѣтъ на единъ царскій чиновникъ; призовава пакъ Петра и Андрея.*

Когато отиде второй пѣтъ въ Кана, дойде нѣкой си чиновникъ на царь Прода, и го молѣше да исцѣри сына му, който лѣжеше боленъ въ Капернаумъ, а Исусъ му рече да са върне, защото сынъ му е здравъ. Като са връщаше той, срѣщна слугитѣ си, които му казахъ, че вчера по седемъ часа сынъ му оздравѣ, въ този сѣщый часъ, въ който Исусъ му бѣ рекълъ че сынъ му е здравъ. Подиръ малко дни като са намѣрваше на бѣговетѣ на Тиверіадското езеро, повика второй пѣтъ Петра и брата му Андрея, които въ онзи часъ ловѣхъ рыба. Като замина по пататѣкъ, видѣ и двамата братѣя Іоанна и Іакова,